

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 138
Din 03.04.2024

Dosar nr.: 392/2022

Petiția nr.: 4177/15.06.2022

Petent: ...

Reclamat: ...

Obiect: petentul reclamă posibile fapte de hărțuire la locul de muncă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. ... - crpcbrasov@anpc.ro

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. ... cu domiciliul

II. Procedura de citare a părților

1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

2. În sensul celor mai sus arătate au fost emise adresele nr. 4177/15.07.2022 și nr. 4952/15.07.2022 prin care părțile au fost citate.

3. Procedură legal îndeplinită.

4. La termenul de audieri părțile au fost absente.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 5923/30.08.2022 partea reclamată a depus un punct de vedere (ce a fost transmis petentului prin adresa nr. 5981/31.08.2022).

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin petiția înregistrată sub nr. 4177/15.06.2022, petentul reclamă faptul că de la momentul preluării de către reclamat a funcției de conducere a A.N.P.C, acesta din urmă realizează în mod permanent și premeditat, în diferite forme, fapte de hărțuire și abuz împotriva petentului, prin discriminarea acestuia față de colegi și față de opinia publică cât și față de alte instituții.

7. Petentul precizează că faptele reclamate nu au o justificare, mai mult decât atât precizează faptul că reclamatul l-a eliminat din grupurile de WhatsApp prin care se comunică cu restul țării.

8. Prin petiția formulată, se arată faptul că reclamatul i-a adus petentului o serie de injurii, folosind apelative jignitoare, posibil determinate de apartenență politică a reclamatului, petentul precizând că îi este deseori reproșat că nu are susținere politică.

9. Se arată că inclusiv în ședințele de lucru cu colegii din cadrul Comisariatului pentru Protecția Consumatorilor Brașov, au fost folosite apelative jignitoare la adresa petentului,

insinuându-se că ar fi o persoană slab pregătită, asta deși în cei peste 10 ani de activitate a fost evaluat constant primind doar calificativul foarte bine.

10. Petentul precizează faptul că toate acțiunile de intimidare întreprinse de reclamat, au avut ca unic scop obținerea unei obediențe la nivelul autorității, iar persoanele care nu ascultau întru totul, au fost detașate în alte județe, măsură aplicată și petentului.

11. Concluzionând, petentul precizează faptul că partea reclamată, a publicat în spațiul public o serie de materiale video făcute în biroul petentului, materiale prin care a insinuat diferite aspecte jignitoare și discriminatorii la adresa sa.

12. Petentul nu a depus în probațiune niciun mijloc de probă, iar referitor la punctul de vedere formulat de partea reclamată, petentul nu a formulat apărări.

Sușinerile părții reclamate

13. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 5923/30.08.2022, solicită a se constata faptul că, aspectele prezentate în cuprinsul sesizării nu se încadrează în fapte de natură discriminatorie în sensul prevederilor OG 137/2000 republicată.

14. Se arată faptul că instituția A.N.P.C. își desfășoară activitatea conform HG.700/2012 privind organizarea și funcționarea A.N.P.C., conducerea acesteia fiind exercitată de un președinte și doi vicepreședinți numiți de primul ministru. Totodată, Autoritatea are în subordine un număr de opt comisariate regionale cu personalitate juridică, printre ele numărându-se și Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Centru Brașov, unde petentul are calitatea de Comisar Șef.

15. În raport de aspectele reclamate prin petiția ce face obiectul dosarului, partea reclamată arată faptul că petentul nu a fost niciodată discriminat, iar referitor la eliminarea acestuia de pe grupul de WhatsApp, se arată că această eliminare a survenit în momentul în care petentul intervenea în timpul discuțiilor referitoare la activitatea instituției, ocazie cu care schimba subiectul și formula diverse acuze de ordin personal.

16. Se arată faptul că petentul obișnuia să publice pe pagina acestuia, deținută pe platforma de socializare Facebook, diverse mesaje al căror conținut îl apreciază intimidant, ostil și ofensator.

17. Reclamatul precizează faptul că, toate acțiunile de control demarate de acesta, în calitate de conducător al instituției, au la baza un act administrativ care se comunică către entitățile subordonate fără a exclude vreun Comisar Șef de luare la cunoștință, astfel că grupul de WhatsApp nu elimină calea oficială de comunicare interinstituțională, nefiind încălcat dreptul la informare și la exprimare.

18. În continuare, reclamatul precizează faptul că, petentul a adresat o serie de solicitări legat de excluderea de pe grupul de WhatsApp, aducând totodată și numeroase acuzații la adresa conducătorului instituției. Se arată că toate solicitările petentului au fost soluționate într-un mod nediscriminatoriu, acestea fiind soluționate ca orice altă petiție adresată instituției, chiar dacă erau formulate de un angajat.

19. Reclamatul precizează faptul că petentul, începând cu luna martie 2022 a demarat o campanie de denigrare și discreditare a acțiunilor întreprinse de conducătorul unității, prin diverse apariții mass-media și publicații online, prin care petentul a adus acuze în contextul unui comportament abuziv, fără a prezenta dovezi în susținerea acuzelor.

20. Se arată că pe fondul numeroaselor adrese formulate de petent la adresa instituției, s-a încercat o mediere, însă din cauza comportamentului agresiv al petentului, nu s-a putut aplană situația tensionată creată de acesta.

21. Reclamatul precizează că, deși petentul denigrează instituția încă din luna martie 2022, niodată nu s-a răspuns acuzațiilor publice, mai mult i s-au formulat răspunsuri în termenul prevăzut de lege, deși acesta formula și câte 10 adrese pe zi.

22. Concluzionând punctul de vedere, reclamatul arată faptul că aspectele sesizate nu sunt întemeiate și nici dovedite de petent, sens în care solicită respingerea sesizării motivat de împrejurarea că faptele prezentate nu se circumscriu prevederilor art.2 alin.1 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea formelor de discriminare.

23. În susținerea punctului de vedere, reclamatul a depus o serie de înscrisuri constând în : anexa 1- postările petentului pe rețelele de socializare, anexa 2- indicare link-uri cuprinzând acuzațiile nefondate aduse de petent instituției și conducerii acesteia, anexa 3- cuprinzând adresele petentului către instituție, Ordinul 175/07.04.2022 de detașare a petentului în cadrul C.R.P.C Regiunea Sud-Est Galați, Înștiințare ANFP privind detașarea petentului, plângerea penală formulată de petent împotriva părții reclamate, solicitarea petentului de revocare a ordinelor de detașare, cererile petentului privind comunicarea unor informații publice privind achizițiile din cadrul instituției, Minuta ședință 05.04.2022, Minuta ședință 06.04.2022 , anexa 5- extras portalul instanțelor de judecată referitor la dosarul nr. 2147/62/2022- având ca obiect anulare act administrativ - Ordinul nr. 501/15.06.2022 emis de Președintele ANPC, anexa 6- postările petentului pe rețelele de socializare Facebook, un cd cuprinzând înregistrarea audio a ședinței de lucru.

IV. Cadrul legal aplicabil

24. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 16

*„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”*

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2 (1) „Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Art. 2 (5) *Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 14 Interzicerea discriminării

„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

Analiza în prezenta cauză

25. Pentru a identifica prezența unei fapte de discriminare sub forma discriminării directe sau a hărțuirii la locul de muncă este necesar a fi identificabil prezența unui criteriu care să subziste în analiza realizată de Colegiul director.

26. Pentru a ne încadra în prevederile art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 republicată trebuie să se poată răspunde afirmativ la întrebarea dacă petentul ar fi fost tratat mai puțin favorabil, dacă ar fi fost spre exemplu de sex diferit, de rasă diferită, naționalitate etnie etc. sau în orice altă situație opusă. Or, în cauză nu se poate răspunde afirmativ la această întrebare întrucât acuzațiile prezentate de părți cu privire la desfășurarea activităților în cadrul instituției precum și cu privire la deciziile organizatorice.

27. Colegiul director reține în raport de memoriul depus, faptul că petentul reclamă diferite situații tensionate apărute între acesta și reclamat la nivelul instituției, ca urmare implementării unor proceduri administrative, motivat de împrejurarea că acesta nu are susținere politică, însă din analiza probatoriului depus de partea reclamată, nu se confirmă aspectele reclamate, Colegiul director constatând că între părțile litigante sunt discuții ori conflicte care nu îmbracă însă forma unor fapte de discriminare, reținându-se în acest sens, faptul că petentul nu a depus la dosar nicio probă din cuprinsul căreia să poată fi identificat un criteriu, astfel cum acesta susține, iar în lipsa unui probatoriu real și pertinent nu poate fi reținut criteriul politic invocat de petent, drept criteriu de discriminare, mai cu seamă că nu există o legătură de cauzalitate între criteriul invocat (nedovedit) și faptele reclamate.

28. Astfel, incursiunea celor întâmplate în opinia Colegiului director capătă valențele unui posibil conflict de muncă ce poate fi analizat de instanțele de judecată competente, aceste valențe sunt întrunite în lipsa identificării unui criteriu de discriminare real și determinat.

29. Cu atât mai mult CEDO statuează în analiza art. 14 din Convenție faptul că nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat, ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe „statutul” pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele (cauza Clift vs. Regatul Unit, 13 iulie 2010).

30. În condițiile în care nu ne aflăm în prezența unui criteriu care să se bazeze pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală nu se poate reține existența unei fapte de discriminare.

31. În contextul aspectelor de mai sus, se impune precizarea faptului că potrivit art. 2 alin.(5) din O.G nr.137/2000 „Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

32. Potrivit O.G. nr. 137/2000 republicată, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau

efect un tratament injust raportat la o speță dată. Conform art. 2 alin.(1) al aceluiași act normativ, constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

33. În raport de aspectele legale mai sus enunțate, legiuitorul a statuat că, pentru ca o faptă să fie calificată drept discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

34. Astfel, analizând probatoriul depus, Colegiul director constată că nu a fost identificată o legătură între criteriul invocat de petent, respectiv cel politic și faptele reclamate. În speță, tratamentul diferențiat reclamat de petent, nu a fost determinat de criteriul invocat, ci de circumstanțe independente, în legătură directă cu modalitatea de exercitare a funcțiilor deținute de părți în cadrul instituției, prin urmare nu au rezultat elemente care să justifice încadrarea faptei ca hărțuire, potrivit art. 2 alin.(5) din O.G nr.137/2000, comportamentul reclamat ne reprezentând caracteristicile acestei contravenții.

35. În contextul legislației mai sus enunțate, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G. 137/2000, precum și Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1 alin. (1) "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege.

36. Potrivit art. 14 din Convenție, privind interzicerea discriminării, diferența de tratament devine discriminare, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. În acest sens, instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă". În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul Egalității ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar.

37. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

38. În speța dedusă judecării, tratamentul diferențiat reclamat nu a fost determinat de criteriul politic invocat, ci de circumstanțe independente, în legătură directă cu relațiile de subordonare de la locul de muncă.

39. În raport de cele de mai sus coroborat cu elementele probatorii ale dosarului în cauză, Colegiul director consideră că plângerea, astfel cum este formulată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care să permită, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat petentei, în raport cu persoanele aflate în situații analoage, pe baza criteriului menționat și care să fi avut drept consecință juridică afectarea a unui drept recunoscut de lege. În consecință, nu există premisele unei legături de cauzalitate între criteriul invocat de petent și presupusele fapte de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.** Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu există legătură de cauzalitate între criteriul invocat și faptele sesizate;
- 2.** O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Data redactării: 01.07.2024

Redactată și motivată: CG

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

